

Bijbels perspectief

Woord van de week

Matthëus 28:6.

Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft; komt, ziet de plaats waar Hij gelegen heeft.

De bevestiging van de liefde van God voor de mens ligt in de opstanding. De opstanding geeft immers aan dat de ultieme straf voor de zonde (Gen. 2:17), de dood, teniet is gedaan. Ze is overwonnen! Hoe belangrijk dit gegeven is, blijkt ook uit de woorden van Paulus als hij in 1 Corinhiërs 15:17 zegt *indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden*. Het laatste deel van dit vers toont dan ook aan dat de opstanding hét bewijs is van de vergeving van zonden - hét gegeven dat Gods liefde bedoelt en uitdrukt. Hij wil ons verzoend voor zich en terug in de staat zoals de mens oorspronkelijk door Hem is bedoeld en dat voor zijn Zoon.

De opstanding mag daarom een cruciaal gebeuren genoemd worden en verdient dan ook alle aandacht. Laten we eens stilstaan bij één opmerkelijk aspect rond die opstanding.

Toen Maria van Magdala en Maria de moeder van Jacobus en Salome naar het graf gingen, nadat ze specerijen hadden gekocht om Jezus lichaam te zalven, hield één vraag hen uitdrukkelijk bezig: Wie zal ons de steen afwentelen van de ingang van het graf (Marc. 16:3)? Marcus geeft expliciet aan dat de steen 'zeer groot' was. Als ze bij het graf aankomen, blijkt die steen al te zijn weggerold. Waarom was deze weggerold en, misschien belangrijker, door wie? Moest de steen worden weggerold om Jezus de mogelijkheid te geven om uit het graf te kunnen komen?

Wie een klein beetje vertrouwd is met de geschiedenis rond de opstanding zoals deze in de Schrift is opgetekend, weet dat Jezus na zijn opstanding aan zijn discipelen verschijnt door gesloten deuren heen (Joh. 20:19)! Dit geeft een duidelijk antwoord op de zojuist gestelde vraag. En toch, ondanks dat Hij als de Opgestane door natuurlijke barrières heen kon, vermeldt Marcus met nadruk dat de steen was weggerold. Waarom?

Wel, zoals we op grond van Gods Woord moeten vaststellen, niet om Jezus de mogelijkheid te geven naar buiten te komen, maar, om de discipelen de gelegenheid te geven *naar binnen* te gaan en zij zo de plaats konden zien 'waar zij Hem gelegd hadden' (Marc. 16:6) - *komt, ziet de plaats waar Hij gelegen heeft*.

De weggerolde steen was bedoeld om te overtuigen én om te proclameren dat Hij *waarlijk* was opgestaan! Het was bedoeld als bewijs. Het was niet de manier waarop Hij naar buiten was gekomen, maar de manier waarop zij naar binnen konden om zich te overtuigen. God zelf rolde de steen weg zodat wij zouden weten dat Hij alle macht heeft in hemel en op aarde - alle macht om niet alleen de zonden te vergeven, de zondaar te verzoenen, maar ook te laten delen in de exponent van deze vrijmaking: de opstanding. Niet meer bedoeld voor de dood, maar voor het leven zodat we uit volle borst kunnen zingen: Omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen. Zing jij, zingt u dat mee? Ziet de plaats waar Hij gelegen heeft!

Gebed

Als iemand de nood die zich in deze tijd manifesteert kent, met als exponent het verdriet van en de angst voor ziekte en dood, dan bent U het Hemelse Vader. Uw Zoon hebt U voor ons gegeven om het ons - nog steeds! - mogelijk te maken, door te buigen aan de voet van het kruis, weer terug te komen in de staat zoals U ons oorspronkelijk in en voor Jezus Christus bedoeld hebt: verzoend en bestemd als bruid voor de Bruidegom. In Uw opstanding hebt U Here Jezus Christus de waarheid daarvan bewezen en bevestigd. Niet alleen getuigt het lege graf ervan dat de dood is overwonnen, maar bovenal dat Uw Woord waarheid is. En dus getuigt zelfs de afschuwelijke crisis van nu, als teken van de tijd, dat Uw komst aanstaande is. Komt, ziet de plaats waar Hij gelegen heeft! U leeft! U bent op de mens betrokken! U hebt alles in Uw hand. Maranatha. Amen.